ליתא למתני׳ · דקתני לר׳ יוסי אנדרוגינוס מאכיל את אשתו בתרומה: מקמי ברייתא · דקתני לר׳ יוסי ספיקא הוא : מדשבקיה רבי יוסי לר׳ שמעון בן עזאי · דאייתי בהדיה במתני׳ ואייתי בברייתא לחודיה ש"מ הדר ביה ונלאו תנאי היא דתימא סמי תנא דברייתא מקמי תנא דמתני׳ דאי תנאי היא תרוייהו הוא תני להו גמי בברייתא ומפיך לדרבי שמעון כדאפיכא לדרבי יוסי : דחייש ליחידאה · דאמר שמואל בהחולץ (לעיל דף מא.) הלכה כרבי יהודה בשומרת יבם שקדם אחיו את אחותה ומהכא אתמרינן לה במס׳ מגילה בפ׳ הקורא (דף יח:) : הלכה כרבי יוסי · דמתני׳ ואתמרי בי רב׳ הייתו רב הונא דלקמן ופליג ואתמרן לעיל אליבא דרב ליתא למתני׳ ובלריכה, לקמן מפרש לה וכן קושי וקידוש ובקולרו לייתי רבי שמעון בהדיה הלכך מסתברא דאזדר׳ יוסי דבמתני׳ אתי דאייתי רבי שמעון בהדיה : יעקוב · דקא קלטה בשביעית דאין הרכבה קולטת בשמות משלשים יום : צריך שלשים ושלשים · כדי שתקלוט שלשים לפני שביעית, וכל שלשים לפני שביעית כשביעית דמי דנפקא לן מבחרים ובקיר תשבות ימשקין בית השלחין (מ"ק נ:): נ׳ ול׳ · ג׳ לקליטה שתקלוט קודם זמן האיסור : כמה יהא קישויה · דקיי"ל (נדה דף לו:) בנדה דאוריתא המקשה בתוך י"א שבין נדה לנדה ורואה ס ג׳ ימים לרופים מחמת לער וולדה אינה בתה לידן זיבה להיות לריכה ספירת ז׳ נקיים כיולדת בזוב׳ אלא ימי טומאת לידה כיולדת גלידתה דתניא (שם) "כי יזוב זוב דמה־דמה מחמת עלמה ולא מחמת ולד, וכמה יהא קישויה דאמרי׳ מחמת ולד הוא אפילו מ׳ או חמשים יום קודם לידה : דייה חדשה · חדש תשיעי שהיא יולדת בו ופעמים שאין יוצר מיום לו יומים כגון שילדה בב׳ בחדש אין הולד מתהר אלא דמיס שרתתה מר"ח ואילך שאין בה יד לזיבה אם לא רחתה ג׳ימים רלופים קודם ר"ח דקסבר ר׳ יהודה שיפורא גרים (סופר שבית דין תוקעים לקידוש (ה) דכמה משניות סוברות דאגדרוגינוס שפק בפ׳ אם לא הביא (שבת דף קלד:) ובהמפלת (נדה דף כח. ושם) ובפרק על אלו מומין (בכורות דף מא. ושם) מ"מ לר׳ יוסי אנדרוגינוס הוא זכר שהמשנה היא עיקר מן הברייתא ומ"מ דייק שפיר לקמן דאגדרוגינוס לשמואל זכר הוא אע"ג דכמה משניות סברי דספיקא הוי דאם איתא דסבר כהנהו משניות לא היה אומר לייתא לברייתא דכיון שהופס אותה סברא עיקר היה לו לומר דברייתא היא עיקר שאומרת כן לרבי יוסי : אמרי

הלכה כר׳ יוסי באנדרוגינוס · פירש בקונטרס דכרבי יוסי דמתניתין פסק דבכל הך מילי דתניא הכא אנדרוגינוס הרכבה וקושי וקידוש ולרב הונא דאמר לקמן משמיה דרב אנדרוגינוס מייבין עליו סקילה משני מקומות ב) ופליגי אדאמרן לעיל אליבא דרב דליתא למתני׳ מדקאמר דליתא משמע דסבר דברייתא כדמדקדק לקמן אדשמואל דסבר כר׳ יוסי דמתני׳ מדקאמר ליתא לברייתא, והיא דהמפלת סבר רב גמי כר׳ יוסי דברייתא נבי טומטום ואנדרוגינוס שרתו לזבן לו אדם והשתא אמורמי ניהו אליבא דרב : **לדברי** האומר שלשים לריך ל׳ ושלשים · פר"ת דלאו אשביעית קאי לענין נטיעה ג) ליכא תוספת שביעית לאסור נטיעה הנקלטת בתוספת שביעית אלא לענין ערלה קאמר וה"ק לדברי האומר שלשים לקליטה לריך לגבי ערלה שלשים ושלשים ואר"י דסוגיא דפ"ק דר"ה (דף י: ושם) מוכחת כן גבי הא דתניא אחד הנוטע ואחד המבריך ואחד המרכיב ערב שביעית שלשים יום לפני ר"ה עולה לו שנה ומותר לקיימן בשביעית כו׳ ודייק התם דלא מיתוקמא כרבי אליעזר דאמר שלשים יום בשנה תשובים שנה משום דלדידיה שלשים ושלשים בעי ומוקי לה כרבי מאיר דאמר יום אחד בשנה תשוב שנה דיום שלשים עולה לכאן ולכאן ואם איתא דרב נחמן אמר רבה בר אבוה אשביעית קאי שפיר מיתוקמא אדאמר הנוטע כר׳ אליעזר ולא הזכיר התנא אלא שלשים שנתשבים שנה ואותן שלשים של קליטה לא הזכיר כמו שבמתני׳ דאין נוטעים דמייתי הזכיר ל׳ של קליטה ושייר שלשים של התוספת הנתשבין שנה : **קידוש** דתנן כו׳ · אע"ג דפסקי׳ בהגוזל (ב"ק דף ק. ושם) כי הך דר׳ מאיר דדאין דיחא דגרמי מ"מ אסבר דהלכה כר׳ יוסי בהא דקאמר אלא קידש ואפשר דר׳ יוסי מודה לר׳ מאיר דאם קידש דמייב באחריותו והתם לא מייתי אלא דמהכא שמעינן דדאין דיחא דגרמי ולענין דיחא דגרמי הוא דפסקינן כותיה בעלמא אבל הכא הלכה כר׳ יוסי דאם קידש : **המסכך** · הוא הדין הזורע כההוא עובדא דמייתי רבי יוסי בסיפא אלא נקט המסכך משום רבותא דרבי מאיר דאף במסכך אסור : **רבי** יוסי אומר כו׳ · בסיפא מייתי רבי יוסי מעשה באחד שזרע כרמו של חברו והתיר רבי עקיבא אם בזריעת חבואה דהוי כלאים דאוריתא התיר אם כן הא דאמר בהקומץ זועה (מנחות דף טו. ושם) מעשה באחד שזרע כרמו של חברו ואסרו חכמים את הזרעים והתירו הגפנים ומשמע (ג) דבשאר זרעים הוו דרבנן אייתי אבל בקנבוס ולוף לא ה׳ המינים שהם כלאים דאוריתא היו אוסרים גם הגפנים שאין בו זרוע אם כן לא אתיא היא דמנחות דרבי יוסי אף על גב דפסיק שמואל כותיה אלא דרבנן ורב הונא אמר רב אמר גמי בסמוך דאין הלכה כרבי יוסי והא דלא מוקי התם כרבי יוסי ואימא דהתירו הגפנים אפילו בכלאים דאוריתא הייג משום דקסבר דלרבי יוסי אפילו זרעים מותרים דכיון דמן התורה אין אדם אוסר (נ) בכלאים דבר שאינו שלו אין כאן כלאים והכל מותר :

אין

ליתא למתני׳ מקמי ברייתא דתניא *רבי יוסי אומר *אנדרוגינוס בריה בפני עצמה הוא ולא הכריעו בו חכמים אם זכר אם נקבה אדרבה ליתא לברייתא מקמי מתניתין? *מדשבקיה רבי יוסי לבר׳ זוגיה ש"מ הדר ביה, ושמואל אמר ליתא לברייתא מקמי מתניתין, אדרבה ליתא למתניתין מקמי ברייתא, הא שמעינן ליה לשמואל *דחייש ליחידאה? הני מילי כי לא מתעקרא מתניתין אבל כי מתעקרא מתניתין לא חייש, אמרי רב משמיה דרב הלכה כרבי יוסי באנדרוגינוס ובהרכבה ושמואל אמר בקושי ובקידוש אנדרוגינוס הא דאמרן הרכבה דתנן *אין נוטעין ואין מבריכין ואין מרכיבין ערב שביעית פחות משלשים יום לפני ראש השנה ואם נטע והבריך והרכיב עקר רבי יהודה אומר כל הרכבה שאינה קולטת בשלשה ימים שוב אינה קולטת רבי יוסי ור׳ שמעון אומרים ישתי שבתות ואמר ר"נ אמר רבה בר אבוה לדברי האומר שלשים צריך שלשים ושלשים לדברי האומר שלשה צריך שלשה ושלשים לדברי האומר שתי שבתות צריך שתי שבתות ושלשים, ושמואל אמר בקושי וקידוש קושי דתנן *כמה יהא קישויה ר"מ אומר או ארבעים או חמשים יום רבי יהודה אומר דייה חדשה, רבי יוסי ור׳ שמעון אומרים אין קישוי יותר משתי שבתות קידוש דתנן *המסכך גפנו על גבי חבואתו של חברו הרי זה קדש וחייב באחריותו *דברי רבי מאיר, רבי יוסי ורבי שמעון אומרים

בפני עצמה כו׳ · תר"י דהתם בריה לא הוי פירושו כגון בריה שבמקומות אחרים שאינו שפיר אלא בריה דקתמר הכא הייתו שהוא שפיר כדקתמר ולא הכריעו בו כו׳ וכן משמע בהמפלת (נדה דף כח.) דאמר רב טומטום ואנדרוגינוס שרתו לזבן אין שורפין עליו את התרומה לתו לזבן ואודם כאחת שורפין עליו את התרומה אלמא בהדיה משוי ליה רב ספיקא והייתו ע"כ כר׳ יוסי דברייתא דלר׳ יוסי דמתני׳ זכר הוא וקשה דבתוספתא דבכורים (פ"ב) מסיים בהך ברייתא דשמעתין אבל טומטום אינו כן אלא אם אין אם אין אם אין